

Аврамъ Линколнъ

Великыйтъ този въ наше врѣме человекъ, освободитель на толкозъ милиона черны робы въ Америкъ, родилъ ся на 1809 г. отъ родители сиромасы и просты земледѣлцы. До седмъ-тъ си години той живѣлъ въ Щатътъ Кентуккы, дѣто баща му былъ простъ работникъ и дѣто съ тешкы трудове едва поддържалъ сѣществованіето на сѣмейството си. Отъ това дѣто че въ този еще полудивъ край нѣмало народны училища, Линколнъ ся училъ да чете у одного си съсѣда, който обичалъ да учи дѣтата безъ заплатъ. Момчето за въ малко врѣме ся научило да чете, но по различни причины, не могло да продължава ученіето си, баща му былъ принуденъ да остави Кентуккы и отишелъ да търси работъ на сѣверо-западъ.

Въ 1861 години Линколновото семейство ся прѣселило въ Щатътъ Индіанъ. За новото поселеніе трѣбало да ся очисти мѣсто, да ся изгради къща и да ся посѣе това което е поіръбно за всякой живъ человекъ, и Линколнъ помагалъ на бащъ си съ топорътъ въ рѣкъ, и дѣственнытъ горы трѣбало да ся покорятъ на вольтъ и трудолюбіето. Тука Линколнъ не можалъ да продължава умственнытъ си занятія; но той ся развилъ физически и научилъ ся да работи безъ почивкъ. Слѣдъ двѣ години умрѣла майка му, и поради това произшествіе Линколнъ испытать голѣмъ скръбъ. Но твърдѣ скоро ся прѣдставилъ случай за Линколна да продължи умственно-то си развитіе. Една изъ първы-тъ книги коя-то му паднѣла въ рѣцѣ-тъ и който той прочелъ съ най-голѣмо удоволствіе, была книжката съ Есоповытъ басни. Слѣдъ това той ся училъ на писмо и аритметикъ въ който ся показалъ до толкозъ способенъ, щото скоро надминѣлъ и учителя си, който съ пълнъ добросовѣстность ся признавалъ въ това. Но въ тѣзи дивы мѣста нѣмало хартіи и мастило и Линколнъ употребявалъ за писаніе тибизиръ или вѣглени. Скоро той захванѣлъ да пише писма не само на бащъ си, но и на съсѣды-тъ си, който твърдѣ често прибѣгвали до него за помощъ и съвѣты.

Любознательностьта на Линколна ся развивала твърдѣ скоро и той прочиталъ всякъ книгъ, която му падала на рѣкъ. Изъ слѣдующій-тъ примѣръ читателятъ ще видятъ до каквъ степенъ е была развитъ въ Линколна любовь къмъ знаніето и каквъ честность. Линколнъ поискалъ отъ единъ свой съсѣдъ, «Животописаніето на Вашингтона» за да го прочете, и съсѣдъ-тъ — пасторъ Круфордъ, му ѣ далъ съ таквоя условіе, за да му върне пакъ книгъ-тъ цѣлъ и непожѣтнѣ-тъ. Аврамъ прочиталъ тѣзи книгъ съ голѣмо присърдце и вниманіе и ѣ носилъ всякога съсь себе си. Когато работѣлъ, той ѣ скривалъ въ една корубъ, защото ся боялъ да ѣ не измокри дъждътъ, додѣто ся намира у него. Но случило ся единъ голѣмъ дъждъ и «Животописаніето на Вашингтона» ся измокрило съвсѣмъ. Линколнъ отишелъ при пастора и го молилъ да му работи толкозъ дена, колкото струвала книгата, а пасторътъ му далъ дозволеніе да пожъне